

59. Ο θρήνος της Θεοτόκου στον Εσταυρωμένο Γιό της

Πρόλογος

Σήμερα δεν κλαίει ο ουρανός μόνο, κλαίει και η Μάνα αυτού του Αγοριού! Σήμερα δεν πικραίνεται μόνο ο Πατέρας στον ουρανό, που βλέπει τον Γιό Του να θυσιάζεται, κλαίει και η Μάνα που Τον γέννησε! Δεν απορούν μόνο οι άγγελοι στον ουρανό, γιατί σταυρώνουν οι άνθρωποι τον Υιό του Θεού, αλλά και όσοι Τον γνώρισαν και Τον αγάπησαν. Κι αυτοί ρωτούν: Τι έκανε τελικά και Τον σταυρώσανε;

Αυτοί που Τον λάτρεψαν σήμερα κλαίνε και αυτοί που δεν μπόρεσαν να καταλάβουν τι σημαίνει αγάπη, από μίσος σήμερα χαίρονται! Οι δαίμονες

πανηγυρίζουν, χωρίς να ξέρουν ότι τώρα αρχίζει η πτώση τους και οι άγγελοι θαυμάζουν την ταπείνωση του Υιού του Θεού!

**Λόγια μυστικά, βγαλμένα μέσα από τα βάθη της καρδιάς,
που ειπώθηκαν από την Παναγία στον Εσταυρωμένο Γιό της**

Σαν Υιός του Θεού, πικραίνεται ο Πατέρας Του, σαν Υιός του ανθρώπου, πικραίνεται η Μάνα Του και μέσα στα μητρικά της αναφιλητά απορεί:

«Γιέ μου, άξιζε όλος αυτός ο πόνος; Γιέ μου, που Σε ανέθρεψα και Σε γνώρισα σαν το πιο άγιο Παλληκάρι, που Σε θήλασα στα στήθη μου και σε γέμισα με τα φιλιό μου... Γιέ μου, που σε έκλεινα στην αγκαλιά μου και Εσύ έκλεινες σαν Πατέρας την μάνα και κόρη Σου. Εσύ που έδινες χαρά στους ανθρώπους, σήμερα πως μου πικραίνεις την καρδιά;».

Και μέσα στα αναφιλητά της μάνας, ο Γιός μιλάει μυστικά στην γλυκιά Του μητέρα:

«Έτσι έπρεπε να γίνει μητέρα, έπρεπε να θυσιάσω Εγώ, για να σωθούν τα παιδιά Μου. Έπρεπε να γίνω υπάκουος στον ουράνιό Μου Πατέρα, για να μαζέψω στην αγκαλιά Του όλα εκείνα τα σκορπισμένα Του παιδιά. Γι' αυτό μην κλαις άλλο και Μου σπαράξεις την καρδιά. Μόνο δώσε Μου λίγο κουράγιο, γιατί εκτός από Υιός του Θεού, είμαι και τέλειος άνθρωπος».

Και η μάνα, Τον κοίταξε γλυκά μέσα στα μάτια, εκείνα τα γαλανά Του μάτια και Του είπε:

«Γιέ μου, η αγάπη μου πάντα θα Σε συνοδεύει, έστω και αν αυτή τη στιγμή πάνω στο σταυρό θα Σε αγκαλιάσει. Για μένα ήσουν πάντα το Μωρό μου, μέχρι που έμαθα ότι ήσουν και Υιός του Θεού μου. Για πάντα ήσουν το δικό μου το Αγοράκι, που σαν Υιός του Θεού μιλούσες τόσο ταπεινά και θεραπεύες όλους τους αμαρτωλούς και όλους τους αρρώστους. Και τώρα, Γιέ μου, πονάω... Μην μου στερήσεις αυτό το δικαίωμα να πονέσω για τον Γιό μου... Για τον Γιό μου, που θήλαζα... Για τον Γιό μου, που αγκάλιαζα... Για τον Γιό μου, που Τον γέμιζα με τα φιλιό... Για τον Γιό μου, που τον έκλεινα μέσα στη φτωχική μου αγκαλιά... Για τον Γιό μου, που Τον πήρα από το χεράκι και Του έδειχνα τον ουρανό και Του μιλούσα για τα άστρα και Του έδειχνα την θάλασσα και Του μιλούσα για τα ψαράκια. Του έδειχνα τα λουλούδια, τις πεδιάδες, χωρίς να ξέρω η ταπεινή, ότι ήταν ο Υιός του Θεού.

- Ακόμα δεν μου το είχες αποκαλύψει Γιέ μου. Κι εγώ μιλούσα σ' Εσένα, για όλη αυτήν την υπέροχη δημιουργία του Πατέρα μας στον ουρανό. Κι Εσύ με κοιτούσες γλυκά μέσα από τα καταγάλανά Σου ματάκια και δεν μου αποκαλύπτες ακόμα, ότι Εσύ ήσουν μαζί με τον Θεό Πατέρα, που είχε φτιάξει όλη αυτή την γλυκιά δημιουργία.

Και τώρα, Γιέ μου, Εσύ ο δημιουργός, υψωμένος πάνω στον σταυρό...

-Πως μπορεί η μητρική μου καρδιά, να αντέξει αυτό το ακάνθινο στεφάνι, που Σου πέρασαν στο κεφάλι, αυτά τα μυτερά αγκάθια που Σου τρύπησαν το μυαλό;

-Πως μπορώ να αντέξω, βλέποντας τα αίματα να κατρακυλούν και τα πληγωμένα Σου χέρια πάνω στο σταυρό, να μην μπορούν πλέον να με σφίξουν στην αγκαλιά και να με φωνάξουν "Μαμά μου γλυκιά"; Τα πόδια Σου πάνω στο σταυρό κι αυτά αγκυροβολημένα, λες και τώρα αρχίζει του κόσμου η σωτηρία.

Ήθελε ο δαίμονας, Παιδί μου, τον νου Σου να πληγώσει και το έκανε με το ακάνθινο στεφάνι. Τον νου αυτόν, που μόνο καλά σκεφτότανε για όλα τα παιδιά Του.

Ήθελε να Σου πληγώσει την καρδιά, αυτήν που με θεϊκό έρωτα λάτρευες όλα Σου τα παιδιά, και δίκαια και αμαρτωλά. **Και όμως την ώρα που Σε πλήγωσε με την λόγχη, εκείνη την στιγμή το βέλος γινόταν το μυροβόλι του θεϊκού έρωτα.**

Και την ώρα, Γιέ μου, που τα καρφιά έμπαιναν στα δικά Σου χέρια και τα πόδια και μου έσφαζαν την καρδιά και έκαναν την γλυκιά σου Μανούλα να πονά αφάνταστα, τώρα βλέπω τα χέρια αυτά να ανοίγονται δυνατά, για να αγκαλιάσεις όλο τον κόσμο, και αυτούς που Σ' αγαπούν και αυτούς που Σε μισούν. Και τα πόδια αυτά, τώρα πλέον θα είναι ελεύθερα να βαδίζουν σε όποιες καρδιές Σε λαχταρούν, σε όσες ψυχές Σε νοσταλγούν, σε όσες υπάρξεις θα Σε αναζητούν και όλοι αυτοί με θεϊκό έρωτα θα θελήσουν να Σε κάνουν Βασιλιά τους, έστω και Εσταυρωμένο. Κι Εσύ μέσα στην γλυκιά ταπείνωση της σταυρικής Σου θυσίας, θα τους λες ομολογητικά, πόσο ο Θεός Πατέρας αγαπά όλα τα παιδιά Του. Γι' αυτό έστειλε τον Γιό Του, να θυσιαστεί για όλους εμάς.

Αχ, Γιέ μου, σήμερα πονάει η καρδιά μου, που Σε βλέπω ψηλά στο σταυρό... Είμαι Μάνα και πονάω και ξέρεις πως κάθε μάνα δεν μπορεί να αντέξει να πληγώνεται ο γιός της. Μα Εσύ δεν είσαι μόνο Γιός μου, είσαι και Θεός μου. Είσαι και Γιός μου και Θεός μου. **Και σαν Θεό μου, Σε εκλιπαρώ: "Σπλαχνίσου τα παιδιά Σου". Αλλά και σαν Γιό Μου, Σε ικετεύω: "Κάνε υπομονή, Παιδί μου..."**.

«Παιδιά Μου, μη φοβάστε πια! Ο σατανάς στη δική Μου σταυρική θυσία ηττήθηκε και από τώρα αρχίζει η σωτηρία σας. Το αίμα Μου που στάζει στη γη, ξεπλένει όλες τις αμαρτίες σας»

Μέσα στα μητρικά της δάκρυα, ο Γιός της λιγοψυχά πάνω στο σταυρό. Μέχρι που γυρνάει να δει τον Ιωάννη, τον αγαπημένο Του Μαθητή και του λέει:

«Αγαπημένε Μου Μαθητή, πάρε την Μάνα Μου τώρα στην αγκαλιά σου, να μην μείνει ορφανή από τον Γιό της».

Και γύρισε μετά στην Μάνα Του και της είπε:

«Μάνα, δεν σε αφήνω μόνη. Σε αφήνω στον πιο αγαπημένο Μου Μαθητή, γιατί από τώρα αρχίζει η δόξα Μου, από τώρα θα αρχίσει η σωτηρία των παιδιών Μου. Το αίμα Μου που στάζει εδώ στη γη, ξεπλένει τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων. Τώρα Μανούλα Μου γλυκιά, που Με βλέπεις ψηλά στο σταυρό, αδύνατη να Μου χαρίσεις τα χάρδια σου και τα φιλή, αδύνατη να Με αγκαλιάσεις τρυφερά και να μου πεις, "Γιέ μου, γλυκέ μου και Θεέ μου", τώρα είναι η σειρά Μου να αγκαλιάσω όλα τα παιδιά Μου και να τους πω:

“Τώρα μη φοβάστε πια! Ο σατανάς στην δική Μου σταυρική θυσία ηττήθηκε και από τώρα αρχίζει η δόξα της Ανάστασης! Τώρα φωνάζω σ’ όλα τα παιδιά Μου, μη Με φοβηθείτε! Δεν είμαι Θεός σκληρός! Δεν είμαι Θεός τιμωρός! Δεν είμαι Θεός αυστηρός! Είμαι Θεός μόνο ευσπλαχνικός! Σπλαχνίζομαι όλα τα παιδιά Μου! Σπλαχνίζομαι όλους σας, και δίκαιους και αμαρτωλούς! Και αυτοί που νομίζουν ότι έχουν κάνει τόσα λάθη, ώστε δεν μπορούν μπροστά στο θρόνο Μου να σταθούν, Εγώ όλους σας συγχωρώ, φτάνει μονάχα ταπεινά να πείτε, “συγγνώμη, Θεέ μου, για όλο αυτό το κακό που έκανα”.

Για όσους θα ζητούν συγγνώμη, και για όσες καρδιές θα δω να χτυπούν γλυκά ερωτικά στο Θεό τους, Εγώ θα τις ευλογήσω και θα τις κλείσω σαν ερωτευμένες ψυχές στην αγκαλιά Μου. Τώρα φτιάχνω το ουράνιό Μου παλάτι, για να το γεμίσω με όλα τα βασιλόπουλά Μου. Βασιλιά Με είπανε δήθεν ψεύτικα, μα είμαι πραγματικά Βασιλιάς, ο Βασιλιάς όλων σας και εσείς είστε όλοι τα βασιλόπουλά Μου. Κόρες Μου γλυκές, είσαστε οι μικρές Μου πριγκίπισσες και εσείς αγόρια Μου γλυκά, είσαστε τα βασιλόπουλά Μου.

Μην πει κανένας πως δεν Τον αγαπώ, γιατί Εγώ το δείχνω πάνω στο σταυρό με τα απλωμένα Μου χέρια και τα πόδια Μου τα καρφωμένα, με την λόγχη στην πλευρά και το ακάνθινο στεφάνι στο κεφάλι Μου. Για χάρη του αίματός Μου που έχυσα για εσάς, μην Μου αρνηθεί κανείς να έρθει μέσα στη δική Μου την αγκαλιά.

Ελάτε όλοι μαζί μέσα στην αγκαλιά Μου και πείτε Μου απλά: “Θεέ μου συγχώρησέ μας για όλα τα λάθη που κάναμε από την αρχή της ζωής μας”. Και Εγώ, όχι μόνο θα σας συγχωρήσω, αλλά και θα σας ευλογήσω. Όχι μόνο θα σας φωνάξω και θα σας πω γλυκά “αγοράκια Μου και κοριτσάκια Μου, είσαστε εσείς τα βασιλόπουλά Μου”, αλλά θα σας κλείσω τόσο σφιχτά μέσα στην αγκαλιά του Θεού Πατέρα Μου, για να σας δείξω το μεγάλο βασίλειο, που ετοίμασε για εσάς, την ουράνιά σας πατρίδα, που όταν θα φύγετε από αυτήν τη γη, εκεί θα σας πάρω για να απολαύσετε το πιο μεγάλο, το πιο ωραίο βασίλειο, που μπόρεσε ποτέ ο κόσμος να φανταστεί».

«Μακάριες όλες εκείνες οι γυναίκες και όλοι εκείνοι οι άντρες, που θα Σε λατρέψουν, όπως Σε λάτρεψα κι εγώ, σαν Γιό τους και σαν δικό τους πληγωμένο Βασιλιά»

«Και από σένα Μανούλα Μου γλυκιά, ένα πράγμα σου ζητώ. Κάνε λίγο υπομονή ακόμα γιατί τώρα αρχίζει η σωτηρία των παιδιών Μου. Πρέπει να τελειώσω το έργο που Μου ανέθεσε ο Πατέρας Μου...».

Την κοίταξε γλυκά από μακριά και Εκείνη δάκρυσε για άλλη μια φορά και Του είπε:

«Εντάξει, Γιέ μου... Εντάξει Γιέ μου... Η μητρική μου αγάπη και τώρα πάνω στο σταυρό δεν Σε φωνάζει μόνο Θεό της, αλλά Σε φωνάζει και Μωρό μου. Μωρό μου σε είχα πάντα στην καρδιά μου και τώρα μεγάλο παλληκάρι στο σταυρό, πάλι Μωρό μου Σε φωνάζω.

Μακάριες όλες εκείνες οι γυναίκες και όλοι εκείνοι οι άντρες, που θα Σε αγαπήσουν σαν δικό τους Μωρό, σαν δικό τους πληγωμένο Βασιλιά, γιατί αυτοί θα απολαύσουν την δόξα του ουρανού. Μακάριες οι ψυχές εκείνες που θα θελήσουν να με ακολουθήσουν και να Σε κρατήσουν και αυτοί μέσα στην αγκαλιά τους με τα πιο γλυκά φιλιά.

Γιέ μου, γλυκό μου Μωρό, σήμερα σταυρώνεσαι, αλλά η θυσία Σου δεν πάει πλέον χαμένη... Γονατίζω μπροστά στο

μεγαλείο της δόξας του ουράνιού μας Πατέρα. Γονατίζω όμως μπροστά και στη δική Σου σταυρική θυσία, Γιέ μου...

Γιέ μου γλυκέ, άσε να πω τα τελευταία λόγια της μητρικής μου αγάπης, όπως Σε φώναζα πάντοτε από τότε που Σε γέννησα και Σε θήλαζα στο στήθος μου γλυκά. Σε φώναζα Ουρανό, γιατί εκεί μου έδειχνες ότι είναι η πατρίδα μου. Σε φώναζα Αγάπη μου, γιατί μόνο αγάπη σκορπούσες παντού. Σε φώναζα μικρό μου Λουλουδάκι, γιατί γέμιζες τις ψυχές των ανθρώπων με τα λουλούδια της ελπίδας. Σε φώναζα Γιέ μου, Ζωή μου, γιατί Σε εμένα έδωσες τη ζωή, αλλά και σε δισεκατομμύρια ανθρώπους που θα Σε αγαπήσουν, θα χαρίσεις και σε αυτούς την αιώνια ζωή. Και πόσα άλλα λόγια, Σου έλεγα αγαπημένε μου Γιέ...»

“Γιέ μου, ήσουν, είσαι και θα είσαι πάντα ο γλυκός μου έρωτας”

«Τώρα όμως θέλω να πω την πιο γλυκιά λέξη που πάντα έκρυβα στην καρδιά μου. Να την πω και να την ακούσουν όλες οι μανάδες και όλοι οι πατεράδες, για να μάθουν, πως Σε φώναζα και πως Σε αγαπούσα: **“Γιέ μου, Μωρό μου, ήσουν, είσαι και θα είσαι πάντα ο γλυκός μου έρωτας”**. Καμιά αγάπη στη ζωή δεν μπορεί ποτέ να συγκριθεί με τον έρωτα που έχει για το μικρό της το παιδί μια μωρομάννα. Και Εσύ ήσουν πάντα το Μωρό μου και εγώ ήμουν ερωτευμένη θεϊκά με Σένα Μωρό μου. Και τώρα πάλι πάνω στο σταυρό, έτσι Σε φωνάζω αγαπημένο μου Μωρό... Σε λατρεύω, Γιέ μου... Σε λατρεύω... Η Μανούλα σου πενθεί...

Και όσοι, Γιέ μου, Σε αγαπούν πολύ σαν εμένα, πενθούν σήμερα, γιατί ο Έρωτάς τους είναι σταυρωμένος, γιατί ο Γιός μας είσαι Εσύ. Δεν είσαι μόνο Γιός μου αλλά και Γιός του καθενός, που θα θελήσει να Σε αγαπήσει με όλη του την καρδιά.

Γι' αυτό φωνάζω, εγώ η Μάνα Του η ταπεινή, η βασίλισσα του ουράνιου Πατέρα Μαριάμ, φωνάζω σε όλες εσάς τις γυναίκες, που είστε τώρα εδώ, ελάτε την πίκρα μου να σβήσετε, λέγοντας στον Γιό μου, πως θα είναι και το δικό σας το Μωρό. Ελάτε να Τον αγαπήσουμε σαν δικό μας Μωρό, Γιό μας και Θεό μας. Κι εσείς οι άνδρες, αγαπήστε Τον, σαν τον Ιωσήφ, τον από Αριμαθαίας και αφήστε Τον να μπει στην αγκαλιά σας σαν ένδοξος Βασιλιάς.

Γιέ μου, η αγάπη μου πάντα θα είναι μαζί Σου. Κάνε λίγο κουράγιο ακόμα Γιέ μου και σε λίγο όλα θα τελειώσουν. Θα μπεις στο ουράνιο βασίλειο του Πατέρα, για να κατεβάσεις από εκεί το Άγιο Πνεύμα, αυτό που θα χυθεί άπλετα σε όλο τον κόσμο, για να κάνεις άπειρες ψυχές αγγελικές, που με έρωτα θεϊκό, και με νοσταλγία γλυκιά, θα Σε αναπολούν και θα Σε αγαπήσουν και θα Σε έχουν ένδοξο Βασιλιά.

Γιέ μου και Βασιλιά μου, γλυκέ μου έρωτα, έχεις την ταπεινή μου την ευχή, την ταπεινή μου την αγάπη, της καρδιάς μου το χάδι, των ματιών μου το δάκρυ, τον πόνο της ψυχής μου και όλης μου της ύπαρξης το γλυκό όραμα, που είσαι Εσύ... **Γλυκέ μου έρωτα, Γιέ μου, συγχώρα μας, για όσα λάθη κάναμε. Και τώρα κάνε το πολύτιμό Σου αίμα να σβήσει όλα μας τα λάθη και τα πάθη και δώσε μας ξανά την αιώνια ζωή που χάσαμε, όταν βγήκαμε από τον παράδεισο με το λάθος των πρωτοπλάστων.**

Γιέ μου γλυκέ, σαν Μάνα σου λέω, πως Σ' αγαπούσα λατρευτά με θεϊκό έρωτα πολύ. Και σήμερα που Σε έχουν πάνω στο σταυρό και Σε κοιτώ με δάκρυα στα μάτια και η καρδιά μου σχίζεται, πάλι Σου λέω: **“Γλυκέ μου έρωτα, μονάκριβε μοναχογιέ μου, Σε αγαπώ πολύ”**».

Επίλογος

«Ελάτε όλοι εσείς που μαζί με Μένα, την Μάνα Του πενθείτε, να ομολογήσετε της σταυρικής Του θυσίας την μεγάλη προσφορά. Όσοι θα έρθετε να Τον φιλήσετε σε λίγο, μην έρθετε σαν ξένοι, μην έρθετε σαν άγνωστοι. Ελάτε σαν να ήταν ο δικός σας Γιός, που είναι όμως και Θεός. Ελάτε με το γλυκό φιλί της καρδιάς σας, να σβήσετε τον πόνο της δικιάς Του καρδιάς. Ελάτε η καθεμιά και ο καθένας, σαν να ήταν ο δικός σας Γιός και φωνάξτε Τον μέσα από τα βάθη της καρδιάς σας:

“Γλυκέ μου Γιέ και Θεέ μου, από τώρα μόνο Εσένα θα αγαπώ, μόνο Εσένα θα λατρεύω, μόνο Εσένα θα αναζητώ. Μόνο για χάρη Σου ότι θέλεις εγώ θα κάνω και θα είμαι πιστό παιδί Σου, ευσπλαχνικό, όπως είσαι Εσύ, πονετικό, όπως είσαι Εσύ, ταπεινό όπως είσαι Εσύ, ευγενή όπως είσαι Εσύ”.

Ουράνιε μας Πατέρα, Σ’ ευχαριστούμε για τον Γιό Σου που έστειλες να θυσιάσται για εμάς. Σήμερα με ένα ταπεινό ευχαριστώ μέσα από τα λουλούδια που Εσύ ο ίδιος έφτιαξες στον Γιό Σου τον γλυκό και με το μύρο της καρδιάς μας, ας γίνει νοσταλγία για τον θεϊκό Σου έρωτα. Αμήν!